

{ אז נדברו }

פרשת תצוה תשפ"ב | לסדר: "לנבד ולתפארת" | גליון מספר: 546

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתיא (ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת להחזר מס
(ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-

7683095

תודה מראש!!!

לא מסיקים מסקנות לפני שמסיימים את האבחון!!! ברור???

כשאמא מגיעה לרופא משפחה עם ילד שיש לו חום, הרופא מתחיל לבדוק אותו... הרופא בודק את הגרון... לא!! לא רואה משהו... ואז הוא בודק אזניים... אולי יש דלקת... גם לא!! ואז הוא מקשיב לריאות... ורק כשהוא מסיים לבדוק הכל או לשלול הכל אז הוא מסיק שזה ויראלי או לא... אבל בשביל זה לא מספיק לבדוק חלק!!! צריך להשלים את כל האבחון ובשביל זה אם שמת לב הרופא בודק שלוש דברים: א. אף, ב. אוזן, ג. גרון... פעם קרה שהרופא בדק הכל חוץ מאזניים ואז הוא אמר שזה ויראלי... וכשחזרנו אליו אחרי יומיים.. הופה... הוא גילה שם מכת צפרדעים...

עד כאן המשל... והנמשל: כמו שבוירוסים וחום יש שלישיה: א. אף, ב. אוזן, ג. גרון שצריך לבדוק את כולם.. כך להבדיל בעבודת ה' שלנו, יש גם שלושה חלקים באדם: א. נפש!!! ב. רוח!!! ג. נשמה!!!
וברגע שבחור בן עליה מרגיש ריפיון כללי בעבודת ה'... כעת דבר ראשון צריך לאבחן איפה!!! איפה הבעיה... איפה הדלקת!!! בשביל זה צריך לבדוק את כל חלקי הנפש... כל חלק מחלקי הנפש צריך את הבדיקה הפרטנית שלו, כדי למצא... או לחילופין לשלול איפה הבעיה...

לדוגמא: בחור שמרגיש שלאחרונה יש לו ליאות וחוסר חשק בלימוד התורה וכבידות חריגה בעבודת ה'... (דבר ראשון זה נורמלי ובדרך כלל זה עובר אחרי שבוע שבועיים... אבל אם זה לא עובר ולא עובר-) כעת צריך לגשת לאבחון!!! כעת יש שלוש אופציות אפשריות ממה הריפיון הזה נובע...

או בגלל שהנשמה האלוקית נחלשה!! או בגלל שהנפש הבהמית התחזקה (על חשבון הנשמה) או!! או אפשרות שלישית: ש'הרוח' שזה כח הבחירה והנווט שאמור לבחור בין הדוושה של הנשמה לאמברקס של הנפש, הרוח היא זו שנחלשה... זה בדיוק כמו רכב שעומד במוסך בגלל שהוא עבר איזושהי תאונה... וכעת המוסכניק עושה לי חידה: נו... תנסה לנחש מה הייתה הבעיה של הרכב הזה... למה הוא נעצר פתאום והגיע לכאן עם גרר? נו... מה יכול להיות???
או שהמנוע שלו התקלקל... או שההיפך, הבלמים שלו פתאום הפסיקו לעבוד ואז הוא דהר עד שנתקע... או!! או שלא היתה שום בעיה... לא במנוע ולא בבלמים ולא בשום דבר, אז איפה הבעיה? בנהג!!! הנהג פשוט היה עייף ונרדם... וכתוצאה מזה הרכב נתקע בעץ...

על אותו משקל: כשאני מרגיש ריפיון בעבודת ה' יש שלוש אפשרויות:

אפשרות ראשונה: אולי המנוע- הנשמה שלי נחלשה!! מה שנקרא: ירידה קלאסית בעבודת ה'... מה שקורה לכולנו... כנראה שהרבה זמן כבר לא למדתי מוסר ולא התחזקתי בעמל התורה, 'ובעצלתים ימך המקרה וכו', ואם ככה... מה שצריך זה בסה"כ לשנס מתניים ולהתחזק בייתר שאת, ובייתר עוז "לאשתדלא באורייתא" וביגיעת התפילה... כדי לחזק את אור הנשמה שנחלש... מה שנקרא ד' דברים צריכים חיזוק... הנשמה צריכה דלק מידי פעם... זו אפשרות אחת!!!
אפשרות שניה: אולי הבלמים הלכו ואז הנפש הבהמית שלי התחילה לדהור דוך!! בזמן האחרון אני יותר מידי קורא עיתונים... מטייל ישן ומתפקק... או קצת יותר חמור מזה... אני יותר מידי שומע קווי נייעס וגם קצת נחשף לכל מיני תכנים פחות סימפטיים... ואז הנפש הבהמית מאבדת את הבלמים... שזה אומר שכשאני מגיע ללמוד זה לא כ"כ בגלל שהנשמה שלי חלשה... אלא הראש שלי לא פה... הנפש הבהמית תפסה חוזק יותר גדול מהנשמה. זה מאוד משנה!!! זה נפקא מינה גדולה... כי אם הנשמה נחלשה... אז צריך לחזק את הנשמה על ידי התעוררות חיזוק וקבלות טובות וחמש שעות ולהתאמץ יותר בעבודת ה'... ואילו אם הבעיה היא שהנפש הבהמית התחזקה, פה עיקר העבודה זה לעזוב כל מיני חברים או תכנים הלא טובים... פה לא יעזור עוד רבע שעה של מוסר... כי פה הבעיה היא לא ב'טובל', אלא ב'שרץ שבידו', השרץ שבידו הוא פה המפריע, ואותו צריך בעיקר לסלק... עוד כמה טבילות נוספות לא יעזרו פה... זו אפשרות שניה!!! נסכם בקצרה: **אפשרות ראשונה** שהנשמה נחלשה, **ואפשרות שניה** שהנפש התחזקה!!!

וכעת ניגש לאפשרות השלישית: לא נפש ולא נשמה!! שניהם גלאט כשר... הנשמה חזקה מספיק, והנפש גם לא עשה מחטף משמעות... רק מה? **הרוח!!!** הרוח פה היא החולה, הדלקת והוירוס נמצאים ברוח, מה הכוונה?? הרוח זה הנהג שעומד בין הדוושה- נשמה, לבין האמברקס- נפש בהמית!!! הבעל בחירה שבי הוא כעת עייף ולא מתפקד... למה?? אלף ואחד סיבות... הדוגמא הכי מוכרת ומוחשית: זה חוסר שינה!!! אני מודיע לך חד משמעית: בחור שהלך לישון בשלוש בלילה הוא בקבוצת סיכון גבוהה להתפרצויות זעם... למחשבות זרות בלתי נשלטות... לנפילות רוחניות ולשכוח להתפלל מעריב ולהיכשל בכל החטאים האפשריים... והכל בגלל מה? בגלל הנהג!!! הנהג עייף... הנשמה גיוואלדיג... הנפש הבהמית קשורה וכפותה... אבל הנהג נרדם!!! תעשה משהו...

עייפות זו דוגמא מאוד מוכרת ומצויה... אבל סו"ס היא דוגמא אחת... יכול להיות עוד מאות ואלפי סיבות ונתונים מקצועיים לכל דבר... שעקרונית הכל בסדר... רק הרוח לא במיטבה!!!

והאבחון הזה הוא מאוד מאוד נפקא מינה... כי תאר לעצמך שבחור סובל מריפיון כללי בעבודת ה' שנובע מזה שהוא עייף... והוא כ"כ רוצה לתפוס חיזוק... ולכן הוא החליט לעשות עוד משמר... תאר לעצמך בחור ש"שכלו נלאה ביותר" מרוב מאמץ והרוח שלו כרעה ועשה ווטו וזהו... הראש ננעל... ואין לו טיפת כוחות נפש... והוא רוצה להתחזק ומה הוא עושה?? לומד ספרי מוסר בחשיבות הזריות וגנות העצלות... אתה קולט איזה טעות באבחון יש כאן?? בקיצור: עלולים להיווצר טעויות בלתי נסבלות... ואגב: אני מדבר מניסיון אישי!! בקיצור: צריך ללמוד להיות רופא משפחה בעבודת ה'... לדעת לאבחן את שלושת חלקי הנפש שלנו... ורק אז לגשת ברוח קרבת לחיזוק בעבודת ה'... לא חכמה לירות לכל הכיוונים... צריך להבין מה מפריע

לי...

עבודת המידות!! זה משהו ששייך למגזר או.. או אולי לגיזרה??

בדרך כלל... ברוב השנים פרשת תצווה נדחת לפינה בגלל שהיא יוצאת כמעט תמיד בערב פורים... עם הפרשת זכור ואחרי שאכלתי מכל ארבעת הקוגלים של ראשי תיבות עמלק למי יש כעת ראש ללמוד את פרשת תצווה... אבל בשנה מעוברת יש קצת יותר ישוב הדעת...

ותכל'ס: אם שמת לב... פרשת תצווה מדברת על בגדים!! התורה מאוד מחמירה בדבר של בגדי כהונה!! אני רוצה שתביין: הכהן יכול להיות בקי עצום בסדר קדשים... הוא יקריב את הקרבן לפי כל פרטיו ודקדוקיו ובכוונה הכי מושלמת... ובכל זאת הקרבן פסול אפילו בדיעבד!!!! למה?? כי הכהן היה מחוסר בגדים... אם הכתונת של הכהן לא לגמרי עומדת עליו סימטרי... אם בטעות הכתונת היה טיפה גדולה עליו... הקרבן נפסל!!!

רבש"ע: מה הקשר? מילא היה פסול בקרבן או בעבודה. או כוונה שלא לשמה... הבנתי למה הקרבן נפסל... אבל הבגד של הכהן לא היה בסדר... וזה פוסל על הקרבן... מה הקשר???

אז בא לא נכנס ללומד'ס... אבל מה שמקובלנו **שהבגדים מייצגים את המידות!!!** ולבש הכהן **מדו** בד!!! בבגדים הכל תלוי **במידות...** תופרים בגד לפי **המידות** של האדם... ולכהן צריך שיהיה **מידות טובות!!!** מידות שמתאימות למעמד שלו כיהודי עבד ה' וככהן משרת...

ללמד: שיכול להיות לך אדם צדיק ומתמיד ועובד ה' ועושה הכל בשלימות נפלאה... אם המידות שלו לא מתוקנות הוא פסול ולא סתם... גם העבודת ה' שלו מחוללת. **מחלל עבודה.**

שים לב: כהן שעבד פרוע ראש הוא אמנם חייב מיתה אבל הוא לא מחלל עבודה... כי סו"ס הבעיה היא לא בחפצא אלא רק **בגברא**... סו"ס הקרבן מצד עצמו כשר והעבודה שלו נעשתה בכשרות... רק מה?? הוא מגודל קצת... נו... אז הבעיה היא **בן** ולא בקרבן... הקרבן לא צריך להתחלל... ואילו כהן מחוסר בגדים?? לכאורה זה היה אמור להיות יותר קל מכהן פרוע ראש... כי כשהבעיה היא רק בבגדים זה כבר לא בעיה **לא** בחפצא **וגם לא** בגברא... **בסה"כ בבגדים** של הגברא... ובכל זאת דווקא מחוסר בגדים מחלל עבודה... למה? כי שוב: **בגדים מייצגים את המידות!!!** ומידות לא טובות ומתוקנות... גם אם זה נראה לך כמו איזה בגד חיצוני... בסיידר... אז יש לו קצת מידות רעות... חוץ מזה הוא עובד ה' וצדיק מופלג... אבל לא!!! דווקא מידות רעות זה פסול בעצם הגברא... הבן אדם הזה בעצמו פסול... והעבודה שלו פסולה... ואני אגלה לך סוד: כשהתורה אומרת שמחוסר בגדים מחלל את העבודה... אתה יודע איך התורה אומרת את זה?? התורה אומרת שמי שמחוסר בגדים הוא כמו זר!!! זר מחלל עבודה... כלומר: זה לא מדין מחוסר בגדים אלא מדין זר... מה כתוב כאן?? סכהן מחוסר בגדים - מידות זה לא כהן! זה משהו אחר!!! אם גלנו פעם על הפתגם "אותה גברת בשינוי אדרת" אז זהו שלא!!! זה בכלל בכלל לא אותה גברת... כשהמידות לא מתוקנות... אויס כהן! אויס עובד ה'...

כלפי מה הדברים אמונים?? את חטאי אני מזכיר היום... עד לפני כמה שנים המילה "מידות" לא הייתה מוכרת לי מהלקסיקון... לא ידעתי מה זה הדבר הזה שנקרא מידות... מה זה לעבוד על המידות... איפה זה כתוב בשו"ע... לאיזה מגזר זה שייך... לך תדע אולי... אולי זה בכלל שייך **לגיזרה** (סו"ס "מידות...") אולי זה שייך ל"ג מידות של רחמים...

והיות ונדמה לי שיש עוד כמה אנשים שעדיין לא יודעים מה זה... או שחושבים שבאמת זה משהו ששייך למגזר מסוים... אז זהו שלא!!! נכון אמנם שבפרשת תרומה שמדברת על המקדש וכלי המקדש לא תראה זכר לנושא של בגדי כהונה... נכון שבפרשת ויקרא וצו ששם הנושא זה העבוידיה... גם שם לא מוזכר חצי מילה על המידות של בגדי כהונה... נכון!!! מה שנכון נכון... אני מודה שהתחום של בגדי כהונה מצטנע לו אי שם בפרשת תצווה... ומי שרוצה לדלג על הפרשה הזו זכותו... אבל לא יעזור כלום! בסופו של דבר כהן מחוסר בגדים זה אויס כהן!!! הוא זר!!! כלומר: זה נכון עבודת המידות זה תחום שאפשר באלגנטיות לעבור לצידו כל החיים ולא לפגוש אותו ולא לדעת על קיומו כי סו"ס במעטפת החיצונית אפשר לעשות הכל ולהיראות צדיק מושלם גם עם מידות מגוננות בדיק כמו שהמשכן יכול להיות בנוי לתפארה ועבודת הקרבנות יכולה להיעשות לפי כל הדקדוקים שלה... ותכל'ס... בסופו של דבר כשניגשים לעבודה, אם חסר משהו בבגדים... חסר משהו במידות זה יכול לתקוע את כל העבודה... בשורה תחתונה מידות זו נקודת הפתיחה של עבודת ה'!! מידות רעות של האדם יכולות להטיל ווטו על כל העבודת ה' שלו... מחלל עבודה!

אז הנה... השנה לא נדלג על פרשת תצווה... השנה נלמד בעיון שמידות זה הא' ב' של עבודת ה'... לא נכנס כעת לפרט את כל הבגדים... אבל המלבי"ם מבאר: שהמעיל של הכה"ג מכפר על לשון הרע, שהרי בו כתוב "שפה לפיו סביב!! הכה"ג צריך להקפיד על מוצא השפתיים שלו שלא להשמיע אותם אלא רק בקול הטהור של פעמון הלב **וריימון**... שבריימון יש תרי"ג גרעינים ובתרי"ג מצוות... בזה ישמע קולו!!! דא עקא שלא מספיק לבלום את הפה מלדבר על יהודים... סו"ס לפעמים יש קלקול קיבה ואז מקיאים... כשהלב מלא במחשבות לא טובות על השני... מה יעזור שתסגור את הפה!!! בשביל זה מגיע חושן המשפט על לבו הטהור של הכהן... ושם!!! על הלב של אהרן הכהן יש שנים עשר אבנים יקרות שקבועים כל אחד בתוך משבצות... שמזכירות לכה"ג כל הזמן שגם אם היהודי השני שונה ממך ואתה לא מבין אותו... זה בסה"כ בגלל שהאבן הטובה נמצאת במשבצת אחרת ממך... זה שאתה מקובע במשבצת והוא בשניה... זה לא אומר שהוא לא אבן טובה... כשמפנימים את זה... הלב נהיה טהור... כבר אין משהו רע לדבר על השני... ומה הפלא שהנשמע קולו זה רק בבואו אל הקודש... **המצנפת מכפרת על גסות הרוח!!!** מי לנו גדול מהכהן הגדול... אבי טהרת היחוס... יש לו את כל הסיבות שבעולם לחוש מעצמו ולהסתכל על כולם מלמעלה למטה... אין לך כבוד קדושת יותר גדול מכהן גדול... דא עקא שכ"ג כזה שמסתכל בעליונות על כולם לא ישלים את שנתו וחז"ל יחליטו לקרא ללשכה המכובדת שלו לשכת פרהדרין!!! (פרהדרין זה במילים אחרות שטיבלאך... אף ש"ץ בשיטבלאך לא נכשל בגאוה... זה בסה"כ גיא שוין צי... מי שחש מעצמו שהוא הכי מושלם והכי צדיק וקדוש ולכן "האומרים קרב אליך אל תיגש בי כי קדשתך - אל תתקרב אלי אני קדוש ואתה לא... על זה אומר הקב"ה: אלה עשן באפי אש יוקדת כל היום, עיין ישעיה ס"ה)

האבנט מכפר על הרהור הלב והמכנסיים מכפרים על גילוי עריות... לא מספיק מכנסיים... לא מספיק להיזהר מעבירות... צריך גם אבנט!! צריך לנקות את השטח ולהפריד בין קודש לחול כדי שהלב יהיה טהור... בדיק כמו החושן מול ה"שפה לפיו" של המעיל... ואפשר הרבה להאריך... אבל אסיים בנימה אישית: כתוב בגמ' שציץ מכפר על עזות פנים ומצנפת מכפרת על גסות הרוח... לא נעים לי לומר אבל אתה יודע כמה זמן לי להבין מה ההבדל בין גסות הרוח לבין עזות פנים... אני חושב שאם הייתי עובד על המידות לא הייתי צריך לשבור את הראש להבין את זה... אז הגיע הזמן!!!!

מה הקשר בין כתף ל--שכם???

כשיוסף הצדיק עמד בניסיון הקשה ביותר... כתוב בחז"ל שדמותו של אביו נראתה לו בחלון... והוא אמר לו: רצונך שתמחק מבין כתפי האפוד!!! אם אתה לא עומד בניסיון אתה ח"ו עלול להימחק מכתפי האפוד...

השאלה מהמבקשת מאליה: הרי שמות השבטים כתובים גם על כתפות האפוד וגם על חושן המשפט... אז למה יעקב אבינו הזהיר את יוסף שהוא ימחק דווקא **מכתפות האפוד?** הרי אם יוסף היה חלילה נמחק מסתמא הוא היה נמחק גם מחושן המשפט... אז למה יעקב הזהיר אותו דווקא מכתפות האפוד???

והתשובה על דרך הדרש היא כך:

יעקב אבינו הזהיר את יוסף!!! תזכור שיש לך ראש על הכתפיים!!! תזכור שאתה אדם!!! ומה ההבדל בין אדם לבהמה?? שאצל האדם הראש הוא המוביל!! הראש **למעלה** מהכתפיים... לעומת זאת אצל בהמה הראש למטה... הראש מובל ע"י היצרים והדחפים... אומר יעקב ליוסף!!! תזכור שאתה קובע!! אתה שולט!! אתה הבעל בחירה... אם חלילה וחס לא תשלוט בעצמך... הראש שלך ירד מתחת הכתפיים... ותאבד את יוסף שעל כתפות האפוד של הכה"ג... ויוסף הצדיק עמד בניסיון!!! ולא רק שהשם שלו נשאר מעל הכתפיים... אלא הוא זכה לעוד שם ה' ועל לבו של אהרן... וכשיעקב אבינו נפטר הוא נתן ליוסף הצדיק מתנה מיוחדת... **שכם!!!** שכם אחד על אחיך...

יעקב אבינו טופח על השכם של בנו יוסף הצדיק!!! ואומר לו: **מגיע לך לקבל את שכם!!!** כי הראש שלך היה מעל השכם... אתה תקבל את העיר שכם ששם התגוררו אנשים שהשכם שלהם היתה **בן** חמור!!! שכם **בן** חמור היה אדם שהראש שלו היה מתחת הכתפיים... מי היה האבא שלמעלה מהשכם?? חמור!!! וכתפיהם נתקף ביצר זה חסר שליטה... מי הם אלו שקיבלו את השכם הזה?? יוסף הצדיק ואסנת שאצל שניהם הראש היה למעלה מהחמור והשכם!!

לסימון של ימי השובבי"ם... המסר שצריך להוביל כל בחור בן עליה בניסיונות דורנו... **טפיחה על השכם!!!** אף אחד לא יתן לך את הטפיחה הזו... כי אתה לבד לבד בניסיון... אתה צריך לטפוח לעצמך על השכם... ולהזכיר לעצמך...

יש לי ראש מעל הכתפיים!!! כן... יש לי ניסיונות... סו"ס יש לי נפש בהמית שמושכת למטה... יש לי דחפים ויצרים שמושכים אותי... אבל בשביל זה אני בן אדם ולא חתול!!! בשביל זה נשלחתי כאן לעולם בתור עבד ה'... כדי להוכיח שהראש שלי הוא המוביל ולא מובל... שהראש שלי מעל הכתפיים ולא מתחתם... אף אחד מאיתנו לא היה מסוגל לסבול השפלה שקושרים אותו לעמוד כמו איזה כלבלב... ולמה כי כלב זה כלב ואני בן אדם... דא עקא: שבשביל זה אני אמור איכשהו להסביר במה אני יותר מיוחד מכל כלב או חתול רחוב...

וההבדל הוא ש-לי יש ראש מעל הכתפיים ולהם מתחת!! אני יכול לשלוט על היצרים שלי והם לא!!! אני יכול ללכת ליד פח זבל ולא לקפוץ לתוכו... והם לא... אני יכול לשלוט בעצמי גם כשאני לא קשור בחבל... והם לא...

אני מוכרח לשלוט בעצמי כי אחרת במה אני יותר טוב מכל חתול... אחרת אני לא אהיה כתוב על כתפות האפוד!!!

תטפח לעצמך על השכם... תזכיר לעצמך שמי שזוכר שהראש שלו נמצא מעל השכם... יום אחד ה' ירעיף עליו ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך... על כל התמודדות נוספת שהיית צריך להגביר את הראש מעל השכם!!! לא תפסיד מזה... ה' יתן לך שכם אחד על אחיך... אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשת... בצלותי ובבעותי... שה' יקבל את תפילתנו ותשובתנו וכל ההתחזקות שלנו בימי השובבי"ם ונזכה לבן פורת יוסף בן פורת עלי עין בחודש אדר זה...

לעזור לעצמי זו עבודת ה' לכל דבר!!!

לפני חודש הודעתי מראש שאני הולך לכתוב על הנושא שנקרא ריטלין!!! מאז הגיעו אלי כל מיני פניות... אחד אמר לי: **יש לי חבר** שלוקח ריטלין והוא די מתבייש בזה... איך אני יכול להרגיע אותו? או אחד אחר שאל אותי: **יש לי חבר** שמתלבט אם לקחת ריטלין ומה אתה מציע לזו? טוב... אז גם אני רוצה לספר שגם לי יש חבר שלוקח ריטלין ומה שאמרתיו לו.....

אז זהו שלא!!! אצלי זה לא חבר... **זה אני בעצמי!!!**

כן... מה שאתה שומע... אני בכבודי ובעצמי לוקח ריטלין!!!

מה... אתה לא רואה שאני כותב בזיגג...?? כן... זהירות... להתרחק ממני... אני לוקח ריטלין... ומי שיש לו בעיה עם זה ש-**יקום!!! שירים את היד!!!**

כן... אני לא מתבייש בזה ואני אפילו גאה בזה... ולמה??? **למה אני גאה בזה?? פשוט מאוד:** כי אני בן אדם שעוזר לעצמי בחיים!! נקודה!! והיות **ואני צריך** לקחת ריטלין... **אז אני לוקח!!!** מה אתה רוצה... שאני אהיה כמו החבר שלי הזה שצריך לקחת ריטלין ולא לוקח...? שהוא יתבייש לו... הוא לא עוזר לעצמו... הוא נשאר עם הבעיות שלו... ואני לא נשארת!!! לי דווקא אין בעיות... **לא כי** אין אלא כי הבעיות שלי מטופלות!!! כשצריך לקחת ריטלין אני לוקח... וכשהייתי צריך לגשת לפסיכולוג הלכתי... נו... תגיד לי מה יכול להיות יותר גרוע מבן אדם שהיו לו בעיות והם טופלו?? בן אדם שיש לו בעיות והם **עדיין לא** מטופלות! אז מי צריך להתבייש... אני או הוא??? שתבין: העולם שלנו מתחלק לשני סוגים: יש אנשים **מוצלחים** ויש **לא מוצלחים!!!** מה ההבדל ביניהם?? אז מה שמקובל לחשוב שהכשרוני הוא המוצלח והלא כשרוני הוא הלא מוצלח... **זו טעות טראגית וגם לא נכונה באופן מדעי!!!** מסיבה פשוטה: לא צריך הרבה כישרים בשביל לצמוח ולגדול... (בשביל להל עסק לא חייבים לדעת קרא וכתוב...) וממילא גם לאדם הכי פחות כשרוני יש מספיק כישרים בשביל להצליח בחיים... הכישרים פה זה לא הסיפור!!! הסיפור האמיתי מתחיל בקשיים והמפריעים שיש לנו בחיים שלא נותנים לנו להוציא את הכישרים מהכח את הפועל!!! **ופה!!! פה מתחיל ההבדל האמיתי...**

המוצלח זה אחד ש-ער ומודע לקשיים שלו **ועוזר לעצמו בחיים...**

והלא מוצלח זה אחד שלא מעיז ח"ו להודות בקשיים שלי... לא מוכן לטפל בעצמו... טומן את הראש באדמה בשיטת "הכל בסדר..." כי... כי מה?? אתה רוצה שאני אכנע ואודה שיש לי בעיה?? אם יש לי בעיה... זאת אומרת שאני בעייתי... ואם יש לי בעיה אז... אז אני לא מוצלח... **אז זהו שלא!!! ההיפך הגמור!!!** מוצלח זה אחד שעוזר לעצמו ומוכן לגשת לטפל בבעיות שלו... ובן

אדם לא מוצלח זה אחד שאסור לו חס ושלוש להודות בבעיה ולטפל בה... אצלו הכל בסדר... הכל מושלם!!!

אז זהו!!! שאני גאה לומר שאני כן מודע לקשיים שלי!!! ואם היו לי בעיית קשב וריכוז... אז עזרתי לעצמי ולקחתי ריטלין!!!

עכשיו: אתה מבין לבד שלא באתי כאן לכתוב מאמר שיווקי בחשיבות כדור ריטלין... אף חברת תרופות לא שילמה לי... ובדאי שאין לי שום עניין לשווק כדור למי שלא צריך אותו... וחוזק מזה שבשביל מסר נקודתי שכזה לא היה לי שווה להיחשף בנימה אישית... המסר שאלי אני חותר בעיקר הוא הרבה יותר נרחב... להבין שהדבר האחרון שאני צריך להתבייש בו זה **שאני בן אדם ראלי שיודע לעזור לעצמי!!!** היום יש המון אנשים שיש להם קשיים והתמודדויות בשלל נושאים **ויש פתרונות! יש!!!** והיות זה לא לכבוד להם להודות בבעיה ולטפל בה אז הם מזניחים ולא עוזרים לעצמם **זו בהחלט בושא!! זו הוכחה לחוסר התנהלות בחיים...** וממילא לא נותר לי אלא להתגאות שאני לא כזה!!! והנה... לקחתי ריטלין...

עד כאן דיברתי כמו איזה סופר במגזין של קופת חולים מכבי או כללית... **כעת בא ניגש לרובד היותר רוחני ופנימי של הדברים...**

צריך להפנים: שחלק מעבודת ה' שמוטלת עלינו זה גם לטפל בעצמנו!!!

כפי שהקדמתי בפתח הגיליון יש נפש רוח ונשמה!! וכשמשוה לא הולך בעבודת ה' צריך לגשת לאבחון מול **שלושת** חלקי האדם... אז ככה: לנו בעיקר יש עסק עם הנשמה האלוקית והנפש הבהמית!! את הנשמה אנחנו פוגשים בתשוקות הרוחניות שלנו והתורה והמצוות ובכל הקדוש והיקר... כמו כן את הנפש הבהמית אנחנו פוגשים בכל היצרים האפלים והסיפוקים הלא נקיים שאנו צריכים להתגבר עליהם. ממילא את עבודת ה' שלנו מול **הנשמה והנפש** אנו פוגשים כל הזמן!! אבל את העבודת ה' שלנו מול **הרוח** אנחנו כמעט ולא מודעים מה זה... **זהה הכי מסוכן!**

והנה!! הנה הדוגמא: בחור כמוני בשיעור א' ישיבה קטנה... הייתי בחור נשששמה... צדיק... ירא שמים... מה שאתה רוצה... אבל סו"ס היו לי אבחון ADHD חמור ולכן לא הצלחתי להשתלב במסגרת וכל הזמן נפלתי...

אבל סליחה... איפה כתוב בתורה שבחור בן 14 צריך מסגרת... אה?

זה לא צחוק... בשעתו שאלתי את השאלה הזו והיה מאוד קשה לענות לי עליה... טענתי לאמא שלי בתוקף: מי אמר שאני צריך מסגרת? איפה זה כתוב ברמב"ם?? אני בחור יותר צדיק ומתמיד מכל הבחורים... ואני בסה"כ רוצה לנסוע למירון ללמוד שם מהבוקר עד הלילה בכיסופים וערגה וביטול היש... מה יכול להיות יותר טוב מזה?? כעסתי למה אמא שלי כ"כ היסטרית ומבחינתה לצאת מהמסגרת זה כמו לפרוק עול תורה

ובתור בחור צדקתי!!! ואני לא מאמין שבחור צעיר יכול להבין את זה... **אבל היום ? ! ? היום אני מבין את זה יותר מידי טוב... אאוהה...**

כי מילא בחור שאין לו טעם בלימוד... **הנשמה** שלו חלשה... צריך לחזק את הנשמה שלו... עוד קצת שיחות מוסר מהמשגיח. בחור שקורא עיתונים לא טובים... **הנפש הבהמית** שלו חולה... עלה לה הלחץ דם... צריך לאזן אותה... לקבל קבלות... שבת טהרנו וכו'... **אבל!!!** כשבחור בן 14 מסתובב בלי מסגרת... מי פה חולה??? **לא** הנשמה **ולא** הנפש הבהמית... רק מי כן?? **הרוח!!!** צעיר ללא מסגרת זה מתכון בדוק לחוסר יציבות אישית... פה **הבר חיובא** חולה!! השיקול **דעת** והבר **דעת** וישוב **הדעת** חולה!! וכשהרוח חולה זה מתכון בדוק להתרסקות לרסיסים!!! זו תאונת דרכים רוחנית קטלנית... כי הרוח זה הנהג!! זה **לא** מנוע **ולא** אמברקס... זה נהג שנרדם בכביש ודוהר לתהום על 160 קמ"ש...

ואמא שלי היתה היסטורית שאם אני לא אשאר מהמסגרת לא ישאר מהיידישקייט שלי שריד ופליט... והיא צדקה!! ממילא תבין: שהריטלין שלקחתי בשעתו... היה הצלה רוחנית **בקנה מידה הרבה יותר משמעותי** מאשר אם הייתי שובר אייפון שנתיים לאחמ"כ... תנחש למה?? כי לשבור אייפון זה לשוב בתשובה על זה שיום אחד קנית אייפון אבל למה בכלל קנית אייפון?? איך הגעת לזה? **מה התשובה?** לא מצאתי את עצמי... **הרוח** שלי היתה חולנית... **לא שלטתי** בעצמי!! לא היה לי גב ולא יציבות נפשית... לכן הגעתי לאייפון!!! אנחנו לא מחפשים לחץ רכב מהתהום... אנחנו מעדיפים שהנהג ימשיך לנהוג בעירונות... ממילא ההחלטה לקחת ריטלין באותה תקופה זו היה עבודת ה' **11 אה** עם השלכה ישירה לכל השיעור קומה הרוחני שלי היום ולכל מי שמקבל ממני תועלת...

נו... ועכשיו אני שואל אותך: אז... כשעשיתי טובה ולקחתי ריטלין... מישהו חשב לרגע איזה משמעות **רוחנית!!! תורנית!!!** יש לנושא המקצועי רפואי הזה?? האם העליתי על דעתי לפני כן ללכת למקווה וללבוש גארטל כי אני עכשיו הולך **לתקוני גברא** ולהכשיר את **הכלי שרת** הכי דומיננטי במשכן!! הלא הוא **הרוח שבי?** אתה יודע מה... עזוב אותי... אמא שלי בעצמה ש-כן הבינה את חשיבות העניין ודחפה את המהלך הזה עם כל הכח, האם היא בעצמה הבינה את גודל המצוה הקדושה שהיא עושה כעת מול עבודת ה' של הבן שלה? מסתמא שלא... כי סו"ס בינינו... מה הקשר בין כדור (ריטלין) בראש... לעבודת ה'?? מה קשר בין פסיכולוג או יעוץ זוגי או יעוץ לכלכלה נבונה- לעבודת ה'?? **אז הנה!!!** זו הבעיה **השיווקית** של ה-רוח ממללא!!! לנשמה עם ולנפש בהמית יש שיווק טוב!! לנשמה ניגשים עם ספרי חיזוק ומוסר... לנפש הבהמית ניגשים עם עמידה בניסיונות בגבורה עילאית... אתה מרגיש במוחשיות את הקשר הישיר לעבודת ה'... **לא כך ברוח!!!** אצל הרוח הפתרונות הם ע"פ רוב יותר **מ קצו עיים!!!** פחות צדיקיים... פחות רוחניים... ויותר **ענייניים...** אבל לפעמים קריטיים הרבה יותר!! פחד פחדים!!!

נשמתי... מבחינתי היא בעלת השמועה של מאמר זה) עכ"פ בריטלין זו הייתה קבלת יסורים באהבה של ההורים שלי בעיקר, אבל אח"כ היו לי עוד כמה התמודדויות ששם טעייתי בטעות המוכרת שהזכרתי!!! העדפתי לקבל באהבה את הבעיה... מאשר לקבל באהבה את ה-קום!!! עמוד עמוד עמוד ותחיל להזיז את עצמן ותפתור בעיות בחיים...

(עכשיו: במאמר המוסגר: אם כבר הזכרתי שידוכים... באמת פחדתי להגיד את זה בשידוכים... ורק חודש אחרי החתונה החלטתי לגלות לאשתי ורעדתי מפחד מהתגובה שלה... וברגע שהיא שמעה שאני לוקח ריטלין... היא שמחה ואמרה: איזה יופי... עד היום כל פעם שהייתי בודקת מבחנים הייתי מסתובבת כמו שנורית לחפש מי מוכן הפעם לתת לי ריטלין... ומהיום ה"סוף לעניות..." יש לי מעצמת ריטלין בבית... אבל!!! הדבר היחיד שכן הפריע לאשתי: למה לא אמרו לה את זה לפני כן... לא הייתי מורידה על זה!! אבל אני מבין את עצמי למה לא גיליתי... כי סו"ס לא היה לי את הגב... לא היה לי את אדון אז נדברו שיגיד לי לא לחשוש... והלוואי!!! הלוואי שבעקבות מאמר זה לא יתביישו להגיד את זה לפני כן... אני בעד!! תצטיידו עם המאמר הזה ואם הגברת מפחדת מזה תשלחו אותה לאשתי... ואם הבעל מפחד מזה תשלחו אותו אלי... ואגב: לאלו שאולי יטענו שחייבים להגיד לפני כן? ברור שלא צריך כי מי שלוקח ריטלין הוא בן אדם רגיל לכל דבר גם בלי הריטלין... ועל ידי זה הוא בסה"כ עוזר לעצמו להיות יותר יעיל... הלוואי על כולם שידעו לעזור (לעצמם)...

ואסיים בסיפור משעשע: פעם ישבתי בבית מרקחת בעצבנות... חיכיתי לריטלין שלי... ניגשה אלי סבתא זקנה ואמרה לי: אני רואה שיש לך רעד ברגלים... אני חושדת שיש לך סכרת ("ח"ו...") צחקתי ואמרתי לה: סבתאלע... הכל בסדר... אני אחכה לריטלין שלי ואתה תחכי לכדורים נגד סכרת שלך... העיקר שכולם בסוף יהיו בריאים... **כל אחד והכדורים שלו...**

אז על אותו משקל: אנא... אל תכניס את המאמר שלי לתוך קפסולה שנקראת ריטלין!! לא לזה חתרת... סו"ס **כל אחד והכדורים שלו...** כל אחד וההתמודדויות שלו... כל אחד והשיעורי בית שהוא צריך לעשות... זה יכול להיות טיפול פסיכולוגי... ויכול להיות שינוי דרמטי בחיים... זה יכול להיות החלטה משותפת לגשת ליעוץ ש"ב... העיקר לא להזניח בעיות!!! לא לטיח אותם ולהחביא אותם... גם לא מאחורי מאה גמרות... לזכור שלטפל במה שמפריע לנו זו עבודת ה' גם אם זה לא נראה ככה!!! וזו המוצלחות האמיתית!!! אין כאן מקום להאריך אבל אפשר לעשות שטייגן גם בחובת ההשתדלות!!! אז שצריך להיות בטחון בה' שהכל ממנו יתברך... סו"ס אחרי שה' גזר עלינו שנקום ונפעל מדין גזירת השתדלות... פה המקום שלנו לקבל באהבה ולעשות את זה בשמחה!! לא לגשת להשתדלות בגרירת רגלים אלא בצורה יסודית ובשמחה מתוך נקודת הנחה שה' רוצה אותנו פה שותפים איתנו... אפשר לעשות שטייגן רוחני בחובת ההשתדלות!! סו"ס זה עבודת ה'...

באהבה?? יש לי שתי אפשרויות: או לקבל באהבה את הבעיה שלי שיש לי בעיות קשב וריכוז!!! אבל באותה מידה אני יכול לקבל באהבה את הפתרון שנקרא ריטלין!!! (אדרבה... אני דווקא לא צריך לקבל באהבה את הבעיה של הקשב וריכוז... כי הנה קבלתי באהבה את הפתרון-ריטלין...) נו... תגיד לי בשכל ישר איזה "קבלת יסורים באהבה" אני אמור לאמץ?? את זה שיש לי בעיות קשב וריכוז או את הפתרון שאני לוקח ריטלין? פשוט וברור שאם ה' הקדים רפואה למכה והיום יש כדור ריטלין ועי"ז אני כן מסוגל לשבת באהלה של תורה ברור שרצון ה' שאני מחויב לעזור לעצמי ולעשות הכל כדי להוציא מעצמי את המירב והמיטב בעבודת ה'...

אה... אבל מה... אני לוקח ריטלין?? מה... אני מטומטם?

אוהו... הנה... אם יש לך בעיה עם זה... את זה תקבל באהבה!!!!

אל תקבל באהבה את הבעיה! תקבל באהבה את הפתרון!!!

אל תקבל באהבה את הכאב ראש... תקבל באהבה את האקמול...

אל תקבל באהבה את הכפייתיות... תקבל באהבה את הפסיכולוג שצריך ללכת אליו לטיפול!! אל תקבל באהבה את השכירות 5000 שקל בירושלים... תקבל באהבה את ההחלטה הנועזת לעבור לפריפריה!! אל תקבל באהבה את ההמתנה... קבל באהבה את המעקב הרפואי

אז זהו!!! שאני רוצה לומר לך שרובא דרובא מרמים את עצמם בנושא הזה... אני מכיר כאלו שיש להם כל מיני בעיות בשלל נושאים בחיים וה' הקדים רפואה למכה **ויש פתרון!!!** והבן אדם מחליט שהוא לא רוצה לטפל בבעיה... וכששואלים אותו או יותר נכון כשהוא שואל את עצמו: מה פשר ההזנחה הזו?? מה הוא עונה לעצמו?? מה אעשה... כך גזרה חכמתו יתברך... תמים תהיה עם ה' אלוהיך... אני לא מנסה "לשנות" את גזירת ה'... בקיצור: קבלת יסורים באהבה... **והוא לא שם לב... שיש פה רמאות עצמית!!!** כל הסיבה שאתה מוכן לקבל באהבה את הבעיות!!! זה רק בגלל שאתה לא מוכן להזיז את עצמך ולקבל באהבה את הפתרונות הקיימות!! ואני אומר את זה מניסיון אישי... אני בעצמי נפלתי בטעות הזו לא פעם!! והרמאות הזו היא מאוד נורמלית והגינת... כי סו"ס להתחיל לטפל בבעיות זה כרוך בלהזיז את עצמי או לקבל החלטות דרמטיות בחיים או להשלים ולהודות בחולשה שאני לא תמיד מוכן רגשית לקבל אותה (ולפעמים זה כרוך בהוצאה כספית) ואם אפשר באותו מחיר להזניח את הבעיה ועוד להרגיש צדיק שמקבל באהבה... **אין סיבה שאני לא אטעה בטעות הזו!!!** אז בייחוס לריטלין זה לא חכמה... סו"ס הייתי מאוד צעיר ואמא שלי דחפה לי את זה לתוך הפה והיום אני יודע להעריך... להעריך את הקבלת יסורים של אמא שלי שהסכימה לתת לי ריטלין לפני 25 שנה שאז כמעט כולם דיברו בחריפות רק נגד ואמא שלי קיבלה באהבה את נבואות הזעם שהילד שלה לא יתפתח ואף אחת לא תרצה אותו בשידוכים כי הוא חי על כדורים... והיא קבלה את זה באהבה ולו בשביל שאשאר במסגרת תורנית ולא אתגלגל לרחוב... (אגב: זו הסיבה שכתבתי מאמר זה דווקא בשבוע זה, כי השבוע זה היארצייט של אמא שלי ושיהיה תועלת המאמר זה לעולי

ולכן דווקא לעובדי ה' הגדולים יש נטיה להזניח את העבודת ה' שלהם מול הרוח! הרוח תובעת את שלה... יש לרוח צרכים משלה!!! הרוח צריכה כן וכך שעות שינה בשביל ישוב הדעת... וכמה שתסביר לבחור עוייבד שהשינה שלו עבודת ה'... הוא לא... לא!! לא מבין!!! הרוח צריכה כן וכך שעות ריענון וחילוף כוחות... הרוח צריכה מחמאות ומעמד וכבוד וכו' וכו'. ובינינו. יתכן שמיעוט הניכר אם לא רוב ניכר מהבעיות הרוחניות של בחור בן עליה בדורנו... זה לא מול הנשמה ולא מול הנפש אלא דווקא מול הרוח!!! הנשמה שלך לא נחלשה... כולך נששמה... אין לך בהכרח איזה נפילה רוחנית חריגה שנותנת לנפש את המנדט... אז מה כן יש לך?? יש לך כל מיני קשיים או מפריעים או כל מיני הסתבכויות חברתיות... או תלותיות... חרדות, או חוסר דימוי עצמי... והכי הכי: דיכוי עצמי!! וכשהרוח לא ממוקמת ומיושבת כמו שצריך אז הרוח חולה!!! ושוב הרוח היא נהג רכב!!! אם הנהג נרדם... זה לא בעיה במנוע ולא בבלמים... במקום לשלוח את הרכב למוסך... תשלח את הנהג לישון!!!

בחור בן עליה שסובל מקשיים גדולים בעבודת ה'... צריך לדעת שלא תמיד זה בגלל ריפיון בלימוד... וזה לא תמיד בגלל שהיצר הרע מתגבר עליו... (כמובן שלפעמים כן... ויתכן שגם ב-50% מהמקרים כן... אבל לא תמיד) לפעמים לא זה ולא זה... **יש פה בעיה עם הנהג!!!** משהו מפריע לנהג... משהו חסר לנהג... יכול להיות שחסר לו ויטמינים... או חסר לו סיפוק וסיבה בשביל מה... יכול להיות שבאופי שלו הוא נלחץ והוא סובל מחולשת עצבים שיכולה להתבטא בהתכווציות מעיים, כאבי ראש, נימול, בעיות שינה והרשימה ארוכה... ויש כאלו שיש להם הסתבכויות של כפייתיות או נערווען... ואולי יש הוא צריך ריטלין... ואם יש קשיים בקדושה חריגים במקרים מסוימים זה אולי יושב על משהו שקרה בעבר... **וכמובן!!! קח בחשבון שיכול להיות שאין שום בעיה...** הכל בסדר... וכמו שזה הגיע כן זה יעבור... כן!!! חשוב לדעת שלא תמיד זה בעיות... אבל אם כבר החלטת שיש פה בעיה ואתה יוצא לחיפוש קדחתי איזה פירות ערלה אכלת או לגלגל של מי אתה שלכן נסתם לך המוח בלימוד... אז תן לי למקד אותך ש-קח בחשבון שהבעיה היא לא רוחנית אלא **מקצועית!!!** (ואגב: חשוב להזכיר שלכל סוגי הבעיות יש בורא עולם שאפשר תמיד לדבר איתו והוא יודע בצרות נפשנו... סו"ס "אם יש קשרים לא תמיד צריך פרוטקציות"... אבל זה לא הנושא שלי היום... וגם זה לא מתיר לעשות בתפילה שימוש לצורך הזנחת בעיות לאורך זמן...)

לפני שלוש שנים הוצאתי ספר שנקרא "ואהבת!!" הספר עוסק בנושא של קבלת יסורים באהבה!! כשכתבתי את הספר הדוגמאות הטבעיות שצפו לי מול העיניים זה שידוך מתעכב או המתנה לילדים או חולשות מוכרות שלנו או התמודדות רפואית וכו' וכו' שצריך לדעת גם לקבל באהבה!!!

אבל אחרי שהוצאתי את הספר פתאום התגלה לפני מגרש ותחום אחר לגמרי לגמרי של קבלת יסורים באהבה שבכלל לא חשבתי על הכיוון הזה... לקבל באהבה את ה **פ ת ר ו נ ו ת !!** ולא רק את הבעיות!!!

מה אני מתכוין?? הנה... לי יש בעיות קשב וריכוז... וה' שלח לעולם ריטלין שיכול לעזור לי... כעת נדרש ממני לקבל באהבה!!! השאלה **את מה?? מה לקבל**

הגבאי צדקה שיצא לשנת שבתון... וכעת מתכוון לקראת תעודת הצטיינות...

בבית משפחת רפאלי יש כעת נגיוד אינטרסים!!! אבא מסתכל בסיפוק על הקופה ההולכת ומתרוקנת ושמוח... יופי... טוב שזה נגמר... ואילו הילדים ממש ממש לא שמחים... הם אפילו עצובים...
ובכן: רקע קצר: ר' ראובן רפאלי, מדובר ביהודי שכל כולו רגש וחמימות לעבודת ה'... הוא מגיע מנחלת אפרים ויש לו שדה אחוזה נרחבת באזור תמנת חרס (ליד מחלף קסם...) במשך שש שנים הוא עמל בשדה... חורש בשעת חרישה קוצר בשעת קצירה ובשאר הזמן עוסק בתורה וקופץ מידי פעם להתעדכן מה חידוש היה בלשכת הגזית וחוזר לעירו שבה אפרים ומעדכן את כולם בגזירה שווה החדשה שאינה מופנית... אבל השנה כאמור שנת שמיטה וב"ה נתקיים בשנה הששית "וצייתי את ברכתי ועשת את התבואה לשלוש השנים..." זאת אומרת: מדובר בכמויות של תבואה פי שלוש מכל שנה... ותנחש מי יצא המרויח הגדול?? **העניינים!!!** לפני שלוש שנים היתה שנה של מעשר עני... נתנו לעניים של העיר עשירית מהתבואה... ובתחילת החורף כבר נגמר להם הכל!!! אבל השנה?? עדיין נשאר להם מהמעשר עני שנתנו להם בחודש סיון שנה שעברה... ותבין: ר' ראובן הוא הגבאי צדקה של העיר שלנו... וכשעניינים אין מה לאכול הוא בריתוק!! הוא הופך את העולם... הולך עם עוד גבאי מבית לבית וגובה את התמחוי היומיומי ואת הקופה השבועית לעניים ולאורחים (מספיק לפני שנתיים היה לנו פה סיפור של געלה ערופה שפטרנוהו בלא מזונות... מאז יש פה קנאות להכנסת אורחים וכל אורח שמגיע לישב שלנו מקבל מיטה ומצעים ורותי וגם מזון שתי סעודות וכל זה עולה כסף...) לא תמיד ר' ראובן נחמד... לפעמים הוא נאלץ ללכת ביד קשה ולמשכן על האנשים על הצדקה, זה לא צחוק!! צדקה בעיר של ישראל זה חיוב ארנונה לכל דבר!!! ואם לא משלמים הוא שולח להם את המטרה של בית דין... השליח ב"ד מגיע ואין חכמות!! חייבים לתת... צדקה זה לא גמילות חסדים... זו לא המלצה!! זו חובה למי שיש לו!!! כל זה בשנים רגילות... אבל בשנה השלישית והששית יש פה יחסית הפוגה!!!! כי העניים פתאום יותר מסודרים... הם מקבלים בבת אחת עשירית מהסחורה של כל הישוב שלנו וזה מעניק להם מקור מחיה משמעותי!!! (ובאמת כל פעם בשנה השלישית והששית יש משפחות שלמות של עניים שפשוט יוצאים ממעגל העוני בגלל המרווח נסימה והרווחה הכלכלית התקופתית שנותנת להם לחזור לעצמם) אז בשנה השלישית... במשך כל הקיץ ר' ראובן בחופש... התמחוי פעיל רק על מתכונת של הכנסת אורחים בלבד... אבל עניי העיר עצמם די מסודרים... אבל!! השנה האחרונה זה הרי היה שנה ששית... ואם "עשת את התבואה לשלוש שנים" אז גם הכמות של המעשר עני היא כפולה ומכופלת ומסמילא ר' ראובן נמצא בשנת שבתון!!! שנה שכולה מנוחה... לא רק מהשדה אלא גם מגבאות הצדקה... תענוג לראות את העניים רגועים... תענוג לנסות לתת להם עסקאות לחצי ריווח כשהם פנויים ויש להם ישוב הדעת... עכ"פ בשביל ר' ראובן כזו תקופה זה ממש כפתור ופרח,

גם חופשה מהשדה, וגם חופשה מגבאות הצדקה... אם ככה... ישר לירושלים!!! נוסעים לירושלים לתקופה של חיזוק בעסק התורה ובצל השכינה... אל תשכח שאנחנו לקראת ביעור מעשרות!! עד פסח הקרוב צריך לגמור את כל המעשר שני שהצטבר בשלוש שנים האחרונות... (שנה הבאה יהיה פה עקשן של ביעור שביעית, אבל השנה זה ביעור מעשרות) ולהזכירם!!! וידי מעשי זה להבדיל אלף אלפי הבדלות זה כמו תעודת הצטיינות!!! מי זוכה להגיד "יודי מעשר"?? רק מי שזכה במשך שלוש שנים להקפיד על כל הלכות מעשר שני בלי פספוס אחד!!! לא שנים... אלא אחד... אני חוזר: בסמינרים יש כללים של עד 20% חיסורים וכדו'... אבל ביודי מעשר זה לא עשר אחוז ולא חמש... אלא אפס אחוז!!! מי שזכה לקיים את כל דיני מעשר שני בלי "פקשוש" אחד, הוא זוכה לעמוד בריוה במוצאי יו"ט האחרון של פסח ולהגיד: בערתי הקודש מן הבית וגם נתתיו... לא עברתי ממצוותיך ולא שכחתי!!! שמעתי בקול ה' אלוקי עשיתי ככל אשר ציויתני!! כזה משפט יכול להגיד רק מי שמקבל מאה בציון... אפילו לא תשעים ותשע... **זה לא פשוט בכלל!!!** כי אתה יודע מה זה מעשר שני? זה מערך שלם שמשתרע על שלוש שנים... זה להפריש מעשר שני כמו שצריך... ואח"כ לפדות אותו... ואח"כ לעלות אותו לירושלים ולקחת בדמיו... ולא להוציא אותו מירושלים... ולהקפיד על כל הפרטים ובמשך שלוש שנים בלי פספוס אחד!!! (אני דווקא אלוף במצעים נקודתיים... אם היה יודי ארבעת המינים... הייתי עומד בזה... בהושענא רבה הייתי אומר: רבש"ע: הייתי גלאט!! נטלתי ד' המינים... 18 אחרונים ו-72 הדסים לולב עם קורא ובלו... אבל להצליח להקפיד על משהו במשך שלוש שנים רצופות ולהגיד "לא עברתי ממצוותיך ולא שכחתי" זה... זה משימה קצת יותר מורכבת בשבילי (ומסמילא לא הרבה אנשים מצליחים לעמוד בזה... יש כאלו שנופלים אחרי חצי שנה... יש כאלו שמצליחים להחזיק מעמד שנה וחצי... ויש כאלו שפעם שעברה - בשנה השלישית החזיקו מעמד שנה... ועכשיו הם התקדמו בחיים וכעת הם מחזיקים מעמד עד עכשיו... (א שנופלו בחודשים האחרונים רגע לפני הסוף שזה ממש עצוב... ממש משבר)

ור' ראובן עד כה ברך ה' עמד בזה!!! וההתרגשות הולכת וגואה... בעוד חודשיים וקצת... אם לא יקרה משהו אנחנו נזכה לראות את ר' ראובן עומד בעזרה ביידי מעשר!!! זה מחזה מפעים שכל המשפחה עומדת מהצד ודומעת ומביטים בהערצה ומקבלים מושגים מהדקדוק הלכה של אבא...

ותכל'ס... אחד מדיני מעשר שני זה "ביערת הקודש מן הבית"!!! צריך לסיים את כל המעשר שני... ואכן יש לנו עדיין מה לסיים... יש כמה אלפי שקלים מכובדים של מעשר שני שעדיין צריך לאכול ולבער אותם עוד לפני פסח וזו אחת הסיבות העיקריות שר' ראובן החליט שעולים לירושלים!!! עלינו לירושלים בלי תבואה משלנו... אפילו שאבא שלנו אוהב להגיע עם תבואה משלו... כי סו"ס "רוצה אדם בקב שלו וכו'..." אבל עכשיו זה "וצרת הכסף בידך..." יש לנו פה דמי מעשר שני שצריך להגיע לירושלים ושם לפדות... (אגב: זה לא סתירה ודו"ק...) וברוך ה' מאמצע חודש כסליו אנחנו בירושלים... ומידי יום בארוחת ערב אבא שולח את כולם לטבול במקווה (אפילו בלילה, כי מעשר לא צריך הערב שמש) כי בארוחת ערב יש סלט ולחם מלקוח בכסף מעשר (דהיינו שפדינו את המעות מעשר על הסלט שנמצא כעת בירושלים ואנחנו אוכלים אותו בקדושת מעשר) וככה במשך שלושה חודשים לאט לאט הצטמקה הקופה... ולפני חודש היה שם כבר רק 900 שקל... והיום שוב הצטנו בקופה וראינו שנשאר רק 250 שקל של דמי מעשר שני!!! היינו ממש עצובים... זהו... נגמר המעשר שני... הפעם הבאה שיהיה לנו מעשר שני זה רק בעוד יותר מחצי שנה!!! (בירקות של תחילת שנה שמינית) לא!!! אנחנו לא רוצים לנגוע בכסף הזה... אנחנו רוצים שהוא ישאר... סו"ס יש עוד חודשיים עד פסח (בעצם יכול להיות שחודש... תלוי אם יעברו את השנה) אבל לא!!! אבא ממש בדעה אחרת מאיתנו... אבא שמח לראות שהכסף הולך להיגמר... ולא בגלל שאבא לא אוהב מעשר שני... אלא אבא כבר במתח של דקה ה-99!!! תחשוב שכבר שלוש שנים שאבא "לא עבד ממצוות ה' ולא שכח" ותאר לעצמך שב-150 שקל האחרונים פתאום מישהו פה יאכל מלפפון של לקוח בכסף מעשר והוא שכח שלפני רגע הוא ניגב את הידיים במגבת הלחה מהמים אחרונים שהאורח מקודם ניגב בה והאורח הזה טהור רק לחולין ומסמילא מטפתו מדרס לאוכלי מעשר (עוד נפגוש את זה באמצע מסכת חגיגה) מספיק כזה סיפור... ואויס!!! אבא הפסיד את הוידוי מעשר... כי באותו רגע המלפפון נטמא ואבא כבר לא יכול לומר "ולא ביערתי ממנו בטמא" (כי ביערתי בטמא) לכן אבא שמח לראות את הקופה המתרוקנת ולדעת שהוא יצא בשלום מן הקודש...

אודות הנכתב בשבוע שעבר בעניין הדירות

לשבת...

הגיעו כמה תגובות על המאמר שנכתב אודות זוגות צעירים שמבקשים מהם דירה... תגובות בעד ונגד... יש כאלו שטענו: למה לא לרומם את כלל ישראל? כן לדרוש מהם להתעלות מעל עצמם ולעשות חסד? למה להיות עסוק בלהרגיע אותם ולהבין אותם שהם לא מוכנים לפתוח את הבית??

אז זהו שכבר נכתב כאן כמה פעמים ואחזור על זה שוב:
הרבה מהאנשים הטובים שהכרתי שהטוב לב שלהם נשפך והם תמיד העניקו ונתנו והרעיפו בלי גבול... יום אחד זה הפסיק!!!! ולא סתם הפסיק... **אלא בהריקת בלמים!!!** רוב האנשים הטובי לב יום אחד זה נגמר **בבלום** היחידים שהכרתי שהמשיכו תמיד לעשות חסד בעקביות... זה בדרך כלל האנשים הקשוחים עם הגבולות הברורים, זה סוג של מנהלי גמ"ח הלוואות, שאני לא סובל את האופי שלהם שמסוגלים להטיח בך, אתה לווח רשע ולא ישלם... ובפעם הבאה הוא יפדה את הצ'ק ללא אומר ודברים... סוג האנשים האלו מחזיקים מעמד שנים בגמילות חסדים, לעומת זאת אנשים כמוני שהמתיקות שלי נשפכת כמו פטל מדביק, יום אחד זה בום! מתפוצץ!! **ולמה?? מסיבה פשוטה**, כשלא יודעים לעשות גבולות בגמילות חסדים עד כמה זה אצילי בגבול הטוב ומה לא... אתה מתחיל להרגיש פראייער... אתה מרגיש מנוצל! וכשהנפש מרגישה מנוצלת... בהתחלה היא מגיבה בדומיה... היא לא אומרת כלום... ואז היא נדחקת לפניה עוד ועוד... ואז בבת אחת מגיע הפיצוץ!!! די... נמאס לי... גם אני קיים... גם אני בן אדם... עופו לי מהעניינים... ואז אתה מתחיל לשמוע את עצמך מדבר במנגינה (שפעם לא הייתי מסוגל לשמוע את זה)... תקשיבו!! אני דואג לעצמי... אם אני לא אדאג לעצמי... כולם ינצלו אותי... כן!!! זה משפטים שלי... אחרי שניהלתי גמחוי"ם והמתיקות שלי נשפכה לכל עבר... פתאום האגו קפץ לתקרה!! ושלום!! הלב הטוב נשחק... נדחק לפניה... ומי שתפס אותה זה האגו האישי שלי שאני במו ידי דחקתי אותה עד כה

זה לא חכמה למחוק את עצמך **ולתת!!!** זה לא חכמה להרגיש מנוצל ולתת בהריקת שיניים מדין גמילות חסדים... יום אחד זה מתנתק... ובכני זה מתנתק?? בגמילות חסדים עצמם!!! ובנינו... היו כמה שהגיבו מידי בהתלהבות על מה שכתבתי בנושא זה... ואני דווקא כאבתי מההתלהבות שלהם... ראיתי בהתלהבות הזו ריאקציה! ריאקציה שמדי מוכרת לי. זה אנשים שהפיצוץ הזה כבר הגיע אליהם... ולי ארך זמן לשקם את הסכסוך שלי עם מצוות גמילות חסדים ועדיין לא סיימתי... ולכן זה לא חכמה בכל מחיר לתת על חשבון האישי!!! סו"ס גמילות חסדים זה בעיקר אהבת חסד... לחוק ולהעצים את מידת החסד תמיד אפשר... אבל כשמרגישים מנוצלים זה מתנתק בראש ובראשונה בחסד עצמו...

זו נקודה אחת!! ויש עוד נקודה שגם היא הוזכרה כאן כמה פעמים... ישנם אנשים בעלי חסד גדולים!!! שהם תמיד יעניקו ויתנו... תמיד המשלוחי מנות שלהם מושקעים... ותמיד יגידו כן לכל פניה, אבל רגע!!! לפני שאתם כ"כ נחמדים... **כל זה בתנאי אחד:** בתנאי שמראש אתם עושים את זה לא כל תמורה ופידבק!! אם אתם כ"כ טובי לב ואתם מצפים שהשכנים יחזירו באותה עוצמה... וזה הרי לא יקרה!!! אז במקום להיות טובי לב עם אחרים... אתם במקביל הופכים את עצמכם לרעים!! כי הרי מה יקרה?? אתם תתנו את העוגה בשבת בר מצוה... והשכנים לא יתנו... אתם תסכימו תתתמיד להיות ביביסיטר ולתת דירה... והשכנים לא.

וזה הרי יעצבן אתכם!! ואתם תכעסו על השכנים... ולמה תכעסו? כי אתם טובי לב... אם ככה... תודה רבה... "באת הנה להזכיר את עוונתי...?" אם אתם רוצים להיות טובי לב אז תקחו את הקרדיט רק לעצמכם... אבל אנא!! כדי שאותו מאמר לא יראה כ"עין אשר לא זכר עשות חסד" אשר ע"כ נאון אותו אי"ה בהזדמנות בכמה מאמרי חז"ל בגמילות חסדים... ותקראו את זה!! נשתקם ביחד!!!

היכנונו לחגיגה הגדולה... וגם למסכת חגיגה...

בשבוע הקרוב מסיימים מסכת מועד קטן ואז מתחילה **החגיגה**...

מתחילים מסכת חגיגה!!!! מסכת חגיגה זו אחת המסכתות המתוקות ביותר בש"ס. ויש שמועה בשם החתם סופר שישינה קדושה מיוחדת דווקא במסכת חגיגה עוד יותר משאר מסכתות... ואני לא רוצה להיות לא מיסטי ולא גאווות... אבל נדמה לי שהרגשתי את זה כשלמדתי מסכת חגיגה... (אבל אני מוכרח להודות שהתחלתי להרגיש את זה בעיקר מאז ששמעתי את זה...) עכ"פ מה שבטוח: מסכת חגיגה היא מסכת מתוקה מדבש!!!! אל תשכח שיש מדרש מפורש שהיה חסיד אחד שלמד כל הזמן מסכת חגיגה וכשהוא נפטר באה מסכת חגיגה לגמול איתו חסד של אמת (יש על זה אפילו שיר)

אז ממש בקצרה: במסכת חגיגה יש **שלושה פרקים** והיא גם באמת מתחלקת **לשלושה חלקים** מאוד ברורים ומוגדרים...

החלק הראשון מדבר על קרבן ראיה וחגיגה... מי הם החייבים בקרבנות חגיגה וראיה ומי לא... מה השיעור של קרבנות אלו... (ס"ט אלו דברים **שאין** להם שיעור... אחד מהם זה הראיון...) ואם אנחנו אווזים קעת בפרשיות הקרבנות... אז בלימוד והעסק של הפרק הראשון של מסכת חגיגה ניתן לקיים הקרבת ראיה וחגיגה ב"ונשלמה פרים שפתינו..." עקרונות כל בחור בן עליה אומר לשון מידי חג את הפרק הראשון של מסכת חגיגה... (לכה"פ מיום השני של חוה"מ פסח... כי בעור ההג עוסקים בעיקר בחצי השני של פסחים בניין קרבן פסח... ובמוצאי י"ט ראשון בפרק רבי ישמעאל דמנחות העוסק במנחת העומר... ואז מתפנים לראיה וחגיגה השלומין דראשון... וכמוכן לפרק ראשון דמו"ק...) ואני אומר לך עם יד על הלב... פעם הייתי נוסע לכותל בחוה"מ זכר לעליה לרגל בשביל להגיד "מפני חטאינו גלינו מארצנו..." עד שהחלטתי שיותר טוב ויותר מועיל ואפילו יותר שמירת עיניים ללמוד בחשק ובאריכות שפתיים את פרק הכל חייבין... ותאמין לי שנראה לי שזה יותר אידיאלי... ס"ט אם כבר להגיד **אין אנחנו יכולים** לעלות ולראות... אז יש דבר שאנחנו כן יכולים... וזה להיראות את פני ה' בתורת קרבן ראיה... שהרי כל העוסק בתורת עולת ראיה נחשב לו כאילו הקריב עולה... (אז נכון שאתה תלמד את זה יחסית בבקיאות... אבל על זה נאמר: איש כמתנת ידו... הראיה מעה כסף וכו')... אז בבקשה! נא להתחיל ברצינות פרק הכל חייבים מתוך אופציה לחתום קבע עם הפרק הזה אי"ה בפועל בבית המקדש או לכה"פ בלימוד "ונשלמה..." עד כאן החלק ראשון של מסכת חגיגה...

וכעת אנחנו מגיעים לפרק ולחלק השני של המסכת... **פרק אין דורשין!!!** קעת יש חמשה דפים מלאים וגדושים באגדה... אבל לא!!! לשם שינוי הפעם זה לא אגדה... זה סוגיה של לא לפחות ולפי יותר מעשה מרכבה... ואנחנו נקרא את זה... ומה שבנין נבין ומה שלא נבין **לפחות נדע שיש לנו עוד מה ללמוד**... וכאן אולי ההזדמנות לומר שאמנם במסכת שבת (לא): מובא: אמר רבא בשעה שמכניסים אדם לדין אומרים לו: נשאת ונתת באמונה וכו'... קבעת עיתים לתורה, לפלפת בחכמה, הבנת דבר מתוך דבר וכו'... אצל רבא השאלון הוא יחסית קצר!!! אבל הנפש החיים ושמירת הלשון מביאים את הברייתא במדרש משלי

(פ"י) ששם השאלון קצת יותר... **קצת הרבה יותר ארוך**...

בא מי שבידו הלכות אומר לו: בני, תורת כהנים למה לא שנית... בא מי שבידו תורת כהנים, אומר לו: בני, חמשה חומשי תורה למה לא שנית? בא מי שבידו... אומר לו: בני, הגדה למה לא למדת... בא מי שבידו תלמוד אומר לו: בני, הואיל ונתעסקת בתלמוד צפית ממרכבה? כסא כבודי הוא עומד, חשמל הוא עומד, בכמה פנים הוא מתהפך? (אגב: נא לא להתבלבל מהמדרש הזה... יש כאלו שנלחצו מזה... זה נשמע להם כאילו הקב"ה מחפש אותם בפניה... יש למדרש הזה מסר מסוים שהרעיון שלו הוא ש-) בקיצור: צריך לדעת שסודות התורה שאנחנו הולכים לפגוש בפרק אין דורשין... **זה חלק מעסק תורה!!!** מדובר בפסוקים מפורשים שיום אחד אנחנו צריכים להגיע אליהם ולהיות ראויים להבין אותם... ואם אנחנו נשב רגל על רגל ונחלום ונחשוב שיש לנו את כל הזמן שבעולם יתבעו אותנו בשמים לא רק על פרק השוכר את האומנין שלא הקשבנו בבקיאות יש"ק... אלא יתבעו אותנו גם על "למקום אבני שיש הגעת ופני אריה ליש גם גולת כותרת על עיש תשורי ומי ישורך..." שגם לתורת הנסתר אנחנו יום אחד להגיע ואין לנו זמן מיותר... ולכן קדימה... צריך להזדרז וללמוד ולהתמלא כמה שיותר בשי"ס ופוסקים... **כי זה לא נגמר שם!!!** גם אחרי שתגמור שי"ס ופוסקים כל עוד המון המון על טבסוק בתורה... ולא נתעלם מהעובדה שהיולנא גאון זיע"א איים את כל תורת הגנלה לפני גיל בן מצווה... ומאז **רוב עסקו** היה בתורת הנסתר... כפי קצור: יש תורת הנסתר שיום אחד צריכים להגיע **גם לזה!!!** כך שאין לנו זמן לנוח על זוי הדפנה... ולכן דף היומי הוא לא מיועד רק לבעלי בתים שישמרו קשר עין עם התורה... אלא גם למי שהשעון שלו דופק והוא מוכרח להקיף את כל תורת הגנלה... קעת בבקיאות ובקרבן בעיון, עכ"פ בשביל זה יש לנו את החמש דפים האלו בפרק אין דורשין... נעבור עליהם... מה שבנין נבין ומה שלא... זה לפחות יתן לנו דרבון...

אני רק רוצה להוסיף את אחד מהמשפטים שכתובים שם במדרש משלי:

בא מי שיש בידו שני סדרים אומר לו הקב"ה: בני, למה לא שנית את כל ההלכות? שמת לב על מי מדברים? מי זה אותו אחד שיש לו שני סדרים... אתה יודע מי זה??

זה אותו אחד שלמד בדף היומי את מסכת ברכות (-זרעים) ואח"כ המשיך לשבת עירובין... והגיע לחגיגה... וכשהוא הגיע לסוף מסכת חגיגה... **הוא החליט לפרוש!!!** מה... עכשיו אני אתחיל מסכת יבמות וכתובות... לא!!! יש גבול!!! זה כבר גדול עלי... כבד לי מידי... מספיק שני סדרים... אז הנה!!! בדיוק עליו מדברים!!! בא מי שבידו שני סדרים... והחליט לפרוש בדיוק אז... לקראת סדר נשים... אומר לו הקב"ה: איפה נעלמת? חיפשת אותך ביבמות... חיפשת לפתוח לך את מעיינות החכמה בסדר נשים... איפה ברחת לי? אבל עזוב... גלשתי מהנושא... עוד נדעתי על זה...

--- **קעת נחזור לבעיינו...** אנחנו עדיין באמצע הסקירה על מסכת חגיגה... קעת סיימנו את החלק השני של מסכת חגיגה... מה שנקרא מעשה מרכבה... ועכשיו אנחנו עוברים **לנושא השלישי והאחרון של מסכת חגיגה**... וזה מתחיל כבר באמצע הפרק השני... **וכאן בפתע פתאום!!! ללא הודעה מראש**... אנחנו עושים קפיצת ראש בבת אחת לסדר טהרות!!! ולא סתם קפיצה אלא לעמוקים!!! בכמה דפים בודדים אתה צולל בבת אחת לכל היסודות של סדר טהרות... (זה סוגיות שטיפה מזכירות את הסוגיה של "רבי חנינא סגן הכהנים" של תחילת פסחים, אבל בכל זאת זה קצת יותר קל...) הסוגיות האלו שאנחנו נוחתים אליהם ככה פתאום באמצע החיים... זה אולי קשה... **אבל למי??** למי שלא רוצה להשקיע... אבל מי שרק יחליט לקחת את הדפים האלו כפרוייקט... זה מתוק מדבש!!! ואני ערב!!!

ואז מגיע **פרק שלישי** שהנושא שלו הוא "חומר בקודש בתרומה..." שבמילה אחת הנושא הוא שיש י"א חומרות שתקנו חכמים דיני **טהרות** של אכילת **קדשים** יותר מטהרות של **תרומה!!!** (יש גם הפוך, כמה חומרות שיש בתרומה יותר מקדשים...) זה מתוק מתוק... אם ירצה ה' כשנגיע לשם... אשתדל בעזה"ש לתת קצת רקע במדור הלכה בקרוב ממש למעשה...

הדן עלך מסכת חגיגה... **אבל מסכת חגיגה זה רק הקדמה לקראת החגיגה הגדולה גדולה!!!** ס"ט מסכת חגיגה היא המסכת האחרונה בסדר מועד!!! הסדר הארוך ביותר בתלמוד בבלי... וכשאנחנו זוכים לסיים מסכת חגיגה קוב"ה עבדי יומא טבא לרבנן ולכל הצדיקים שבגן עדן...

בא נעשה שחזור קצר מה עברנו בסדר מועד... כן... כמו שכשהתורה מונה את מ"ב מסעות... אומר רש"י במקום: משל למלך שחזר עם בנו ממסע ארוך... כיון שהיו חוזרין, התחיל אביו מונה כל המסעות, אמרו לו: כאן ישננו, כאן הוקרנו, כאן חששת את ראשך", **על אותו משקל**: מי יודע... בסיום הגדול של סדר מועד ה' מנשק כל מי שסיים בראשו ואומר לו: בני... במסכת שבת אתה זוכר מה שהיה?? אתה כבר לא זוכר... אבל אבא שבשמים זוכר... את מסכת שבת התחלנו עם המתח האדיר של הקורונה!!! מה שעברנו באותם ימים זה ממש בגדר "כאן חששת את ראשך..." ואז הגיע עירובין ופסחים... "וכאן ישננו..." (כל אחד אפה שהוא נרדם בדף היומי...) מסכת עירובין כבר היינו בהתאוששות ובאמצע התחיל הגל השני... אבל עזוב קורונה!!! קורונה זה עוד צרת רבים... אל תשכח שכל העוסק בתורה הקב"ה שונה כנגדו... ורק ה' יודע את כל מה שעברת בשנתיים האחרונות לאורך כל סדר מועד... רק ה' יודע איזה התמודדויות עברו עליך ברמה האישית ובייחס לכל דף גמי נוסף... כמה מסירות נפש נדרשה ממך בכל תקופה... יתכן מאוד שאתה בעצמך שכחת... אבל ה' לא שוכח!!! אין שכחה לפני כסא כבודך... והזכר למזכיריו טובות זכרונות!!! בסיום של סדר מועד... יעלה ויבא ויגיע ויזכר זכרונו ופקדונו... וה' מזכיר את כל הרגעים היפים של הנכונות והמסירות שלנו... ועת רצון וחזרה היא לפנינו!!! בא לנצל ימים אלו לעתירה ותפילה לה... בטוח שאלו ימים מסוללים... וכמוכן בני המשפחה היקרה שלייתם את אבא בכל מסכת ומסכת... והעודה המכינה צריכה להתכנס בקדחתנות לקראת אירועי ה' אדר ב', אם זה במסיבה חגיגית או מצגת מיוחדת... נשאיר את היצירתיות לכם...

--- אבל כאן מגיע הנושא הרגיש ושאלת המיליון: האם זה נקרא סיימתי?? הרי חיסרתי קצת יותר מכמה עשרות פעמים... אז זהו... שתרגיש בנוח ואני חושב ש-95% מאיתנו לא מסיימים הרמטית את סדר מועד מהדף הראשון של שבת ועד הדף האחרון של מסכת חגיגה... ואתה יודע מה... אמרתי 95%... אם אני ריאל... אז מסתמא שזה ש-98%... נו... אז תכל"ס... זה נקרא שעשיתי סיום עד סדר מועד או לא עשיתי??

וכאן מגיע ההכרזה הקנאית שלי... שמי שזוכר כבר הודעתי אותה מראש!!! עוד לפני שהתחלנו את הדף היומי וקעת אני חוזר על זה שוב: דף היומי זה לא קריאת המגילה שצריך לקרא כל תיבה... מי שמחפש פרפקציוניסטיות שיגיד את ספר התהילים מילה במילה מתחילה ועד סוף... זה מתאים אולי לספר תהילים שאפשר להגיד אותו בשעה וחצי... אבל כשמדברים על מערך לימוד משמעותי שמשתרע על שנתיים ימים... כאן צריך ראש קצת יותר אוניברסלי... ואם היה תלמיד יותר מחמישים אחוז מסדר מועד **אתה בפנינו!!!** ומה הראיה שאתה בפנינו? כי כך מנהגו של יום... גם באוניברסיטה מי שמקבל ששים במבחן... הוא אמנם לא מצטיין **אבל הוא בפנינו!!!** ואין צורך להרחיב בזה כי זה דברים שפשוטים... אבל כן צריך לדבר על זה... כי היצר הרע פה לא טומן ידו בצלחת... ויהיו כאלו שעלולים לא להמשיך בדף היומי... למה?? כי אני לא מרוצה מעצמי... כי לא למדתי טוב... במה זה מתבטא שלא למדת טוב??

לא תמיד תמיד למדתי... החסרתי פה... החסרתי שם...

רבותי: פרפקציוניסטיות תשאירו בחנויות בגדים!!! תשאירו את זה במתכונים... תחפשו את זה בצימרים... בלימוד התורה צריך לדעת שדף גמי אחד זה המון!!! וחמישים ואחד אחוז זה אינסוף!!! וגם אם תמיד אפשר יותר צריך לדעת להעריך... ולא לתת ליצר הרע את הנצחון על כזו טעות אופסית!!! ראה הוזהרת... הטעות הזו מסוכנת מאוד...

--- **עכשיו: כמה מילים קצרות לקראת הסדר הבא... סדר נשים!!!** תגש לסדר נשים עם כל המרץ... אמנם יש כאלו שחושבים שסדר נשים הוא קשה... כבד... אבל הוא הרבה יותר ממכר ומתוק מסדר מועד!!! הוא הרבה יותר ממוקד וברור... רק צריך להתחיל ולא להירתע... בפרט מסכת יבמות שאני באופן אישי שמעתי על שני חילונים שחזרו בתשובה רק ממסכת יבמות!!! מסכת יבמות היתה המחזיר בתשובה שלהם... אתה אולי לא מבין מה הקשר... תתחיל יבמות ואז תבין... וכאן אני כבר מכין מראש שישנה שמעוה שמסכת יבמות היא המסכת הכי קשה בש"ס... אז בעזה"ש נרחיב על זה במאמר בפני עצמו... **אבל זה פשוט לא נכון!!!** בדקתי וספרתי דפים... החלק הקשה של מסכת יבמות מתחיל ונגמר ב-23 דפים ואכמ"ל... כלומר: מתוך 121 דפים שיש במסכת יבמות יש 23 דפים שהם הדפים הקשים... כך שיש עוד 98 דפים רגועים ולא מפחידים והכל בסיידר... לא נרחיב בזה הפעם... אבל אל תעזי להירתע ממסכת יבמות... אל תפסיד אותה... אתה תוכל להבין למה אני מזהיר אותך כ"כ רק אם כן תתחיל יבמות... עכ"פ יש לי חלום להקדיש למסכת יבמות טור קטן כאן בגיליון (בעמוד 2) לעשות סקירה שבועית על השבעה דפים השבועיים... מה שבטוח: אנחנו נלמד את זה יחד!!! ואנחנו נדע יבמות!!! זה תלוי בהחלטה שלנו... אתה תוכיח לעצמך שגם מסכת יבמות היא חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל...